

HALEP'TE EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞMIŞTIK!

ŞİMDİ İŞGALCIYE YAMAKLIKTA YARIŞIYORUZ!

Kumandan atın başını okşadıktan sonra sol ayağını üzengeye atıp, çevik bir hareketle bindi. Süvarilere selâm verdikten sonra atını Bab Faraj meydanına sürdü. Günlerdir, kargaşa içinde bunalan halk ve tüccarlar çarşının dar yollarından yavaş yavaş geçen kumandanı ve arkasındaki süvarileri alkışlıyordu.

Antakya kapısından geçip, çarşının nemli havasından kurtuldular. Bu kapıdan ne zaman geçseler, memleketlerine dönecekleri o günün düşleriyle duygulanan zabitler, ikişerli sıraları bozmadan Kuvayk ırmağını sollarına alarak Kumandan'ı izlediler. (...)

Aziziye mahallesine giden şoseye vardılar. Bir süre sonra Kuvayk ırmağı üstündeki eski taş köprüyü geçtiler. Sağda solda bozulmuş bağların arasından havalanan arı kuşları, atlıların üstünde dolaştıktan sonra, Aziziye konaklarının üstünden demiryoluna doğru uçup gittiler.

Kumandan, "Konacak telgraf teli arıyorlar" dedi.

Aziziye mahallesinde meydana geldiklerinde, kadınlar ve kızlar Kumandan ve süvarilerini alkışlamaya başladılar. Kumandan ve süvarileri, Cemiliye mahallesinden geçerek Gazali tepesine çıktılar. Tepe, birkaç yüz metre yükseklikteydi. (...) Kumandan atından indi. Güneye Baalbek yönüne ve batıya Antakya yönüne, sonra kuzeye Katıma ve Tel Arif'ten Kilis'e uzanan yollara dürbünüyle baktı. (...)

Süvarilerden biri: " "Bahse var mısınız? Topları yerleştireceği yerleri tespit ediyor."

Öteki süvari: " "Burada harbedip de ne olacak?"

Bir başka süvari sesini iyice alçalttı: "Her çekilişin bir duruşu vardır unutma!"

O sırada Kumandan, aşağılardaki bahçelere ve doğularında kalan Şam istasyonuna şöyle bir baktıktan sonra, yamacın alt yanında bekleyen sabırsız süvarilerin yanına indi. (...) Eski kale duvarlarını izleyen güney yolundan geçtiler. Kumandan, Binbaşı Behçet Bey'e bir şeyler anlatırken Atını Bab el-Makam kapısına doğru sürdü.

Serseri yatağı denilen eski mahalleye girmişlerdi. Şeria'dan beri yollarda Arap aşiretlerinin saldırısına uğramış, arkadaşlarını yitirmiş olan genç süvarilerden bazıları yürek çarpıntılarında engel olamadılar. (...) Aniden saldırıya uğramak, görünen düşmanla ölümü göze alarak savaşmaktan korkmayan askerlerin en çok ürktükleri durumdur.

Selçuklulardan kalma Mengli Boğa camisinin önünden geçerlerken Bnb. Ferhat Bey, elini

beline atıp, tabanca kılıfının düğmesini açınca arkadan gelenler de, birbiri ardına, kılıf kapaklarını açtılar. Her an çarpışmaya hazır, başları iki yana çevrili ilerliyorlardı. El-Fetah'ın (Arapların gizli örgütü) silahlıları kaç kişi olabilirdi ki! Onlarla baş etmek kolaydı da, gözü dönmüş çapulcuların ne yapacağı belli olmazdı.

Kör bulmacaya benzeyen sokaklarda önce çocuklar belirmeye başladı; daha sonra yaşlılar... Sonra bir gürültüdür koştular. Zabitler ellerini tabancalarının kabzasına attılar. Penceresiz taş evlerden kadın bağrıışmaları duyuldu. Binaların düz damlarında çömelmiş kadınlar birden zılgıt çekmeye başladılar. Teraslardan sarkan kadınlar da el sallıyor, Türkçe, Arapça bağrıışıyorlardı.

Bazı kadınlar, Kumandan'a ve Türk süvarilerine güller atıyordu. Kumandan kapı önlerindeki yaşlılarla sağ elini göğsüne götürerek selâmlaşıyor, küçük çocuklara rastladığında, eğilip gülümseyerek bir şeyler söylüyordu. Yoksulların mahallesinde Faysal bin Hüseyin bin Haşimi'nin çapulculardan eser yoktu.

Kumandan ve süvarileri Gümrük Han'ından iç kalenin önüne çıktılar; Ak Boğa camisini geçip Altın Boğa camisine geldiler. Kumandan cami önündekilerle kısa süre söyleşti. (...) Ağacık camisinin önünden geçerken ezan okunmaya başladı. Kumandan cami önündekileri başını hafifçe öne eğerek onları selamladı. Kenti geride bırakıp Şeyh Naccar tepesine çıktılar. Cibrin köyünden Um el-Amad'a uzanan yol görünüyordu. Yüzbaşı Salih, bir kez daha yanındakine döndü:

"Bak İngilizlerle Faysal'ın adamları işte bu yandan gelecek. Bizim mızraklılara da çok iş düşecek!"

Arkadan biri:

"Sokaklardakiler ne olacak? Bizi görünce inlerine saklandılar ama ne yapacakları belli olmaz!"

Onu yanındaki yanıtladı:

"Dağlar topçulardan, düzler bizim süvarilerden sorulur. Gerisini de piyadelerle jandarma düşünsün!" (...)

Kılıçlılar hangi yüzle Anıtkabir'e?!

16 Ekim 1918'de Halep ve çevresinde yaşananları 58 Gün kitabından özetledim. Halep, emperyalistlere karşı savunulacaktı. Sonrasında Ortadoğu'nun Büyük İşgal Koalisyonu, Birinci Dünya Savaşının son darbesini, 25 Ekim 1918'de

Kumandan Mustafa Kemal

ve süvarilerinden yediler: Halep sokaklarında, Halep dışındaki tepelerde. Büyük savaşın son muharebesini onlar kazanmıştı.

Şimdiyse şu halimize bir bakın: Kumandan'ın ordusu, Ortadoğu'nun son işgal koalisyonunun emriyle 1918'in kılıç artığı katliamcı Arap aşiretleriyle ve onların ağaları emperyalistlerle aynı cephede saf tutmuş! 10 Kasım 2012'de kılıçlarını kuşanıp Anıtkabir'de törene gidecekler!

Hangi yüzle?!

[Mustafa YILDIRIM / 8 Kasım 2012](#)

Not: 1914-1918 Büyük İşgal Koalisyonu: İngiliz-Fransız - Kanada – Yeni Zelanda - Müslüman Hintli ordusu – Yahudi Tugayı – Mekkeli Şerif Hüseyin Bin Haşim ve oğulları – Der'a katliamcısı Arap aşiretleri – işbirlikçi Kürt aşiretleri – işbirlikçi Osmanlı Arap zabitleri vb. (Meraklısı için ayrıntılar: “ 58 Gün – Mustafa Kemal ile Filistin'den Anayurdun Dağlarına”, 4. Basım, UDY, 2008)

